

उपासान्तमश्चिना दिवेन्द्रो सायमिन्द्रियैः ।

संज्ञानानि सुपेशसा समञ्जाते सरस्वत्या ॥ ६१ ॥

हे अश्चिनौ उपासा रविप्रभा नक्तं रात्रिश्च सरस्वत्या सह दिवा दिवसे सा-
यंकाले च इन्द्रमिन्द्रियैः वीर्यैः सह समञ्जाते संयोजयतः । कीदृश्यौ ते संज्ञानानि
संज्ञानीतः ते संज्ञानानि एकमती सुपेशसा शोभनं पेशो वृषं ययोस्ते शुक्ला उपाः
कृष्णा रात्रिः ॥ ६१ ॥

पातं नोऽश्चिना दिवा पाहि नक्तं सरस्वति ।

दैव्या होतारा भिषजा पातमिन्द्रो सचा सुते ॥ ६२ ॥

हे अश्चिना अश्चिनौ दिवा दिवसे नोऽस्मान्युवां पातं रक्षतम् हे सरस्वति
नक्तं रात्रौ त्वं नः पाहि रक्ष । हे दैव्या होतारा देवसम्बन्धिनौ होतारौ भिष-
जा भिषजौ अश्चिनौ सुते सोमेऽभिषुते सति सचा सह एकीभूय युवमिन्द्रं पातं
रक्षतम् सर्वत्र विभक्तीराकारः ॥ ६२ ॥

तिस्रस्त्रेधा सरस्वत्यश्चिना भारतीडा ।

तीव्रं परिश्रुता सोममिन्द्राय सुषुवुर्मदम् ॥ ६३ ॥

तिस्रो देव्यः अश्चिना अश्चिनौ च परिश्रुता सुरया सह सोममिन्द्राय सुषुवुर-
भिषुतवतः । काः तिस्रः सरस्वती भारती इडा च कीदृश्यः त्रिधा स्थिता इति शे-
षः सरस्वती मध्यस्थाना भारती गृथस्थाना इडा पृथिवीस्थाना कीदृशं सोमं तीव्रं
पटुत्वकरम् मदं मदजनकम् ॥ ६३ ॥

अश्चिना भेषजं मधु भेषजं नः सरस्वती ।

इन्द्रे वृष्टा यशः श्रियं वृषं-वृषमधुः सुते ॥ ६४ ॥

अश्चिना नोऽस्माकं सरस्वती वृष्टा प्रयाजदेवता च सुते सोमेऽभिषुते सति
इन्द्रे एतानि वस्तूनि अधुः स्थापयामासुः दधातेर्लुङ् कानीत्यत आह भेषजमौषधं
मधु मधुवृषं भेषजं च यशः कीर्तिं श्रियं लक्ष्मीं वृषं-वृषं नानाविधं वृषं च नि-
त्यवीप्सयोरिति [पा० ८. १. ४.] वृषशब्दस्य द्वित्वम् ॥ ६४ ॥